

వలలు

డి.కామేశ్వరి

“ఏమేన్!.....ఎక్కడ తగలబడ్డావు? లోపలికివస్తూనే కేకపెట్టారు రావుగారు. “ఏమేన్!”
 “ఎందుకంటే, ఆ కేకలు.....అలా ఇల్లెగర గొద్దున్నారు.....అవతల పొయ్యి మండిపోతూంది.”
 “నీ పొయ్యి తగలడం.....పోయ్యేమిటే..... నీకు కొంచెం తగలబడినా తెక్కలేదుగాని.... పొయ్యిమాత్రం తగలబడకూడదు!.....” చిటవలలాడిపోయే. భర్తవంక కాస్త వింతగా చూసింది జానకమ్మ.
 “ఏమయిందంటే!.....నీమిటయిందని యీ రాద్ధాంతం?..... బాగానేవుంది మీ వరస!”
 “ఎందుకు బాగుండదు నా వరస.....నీ వరస బాగుంది కనకా, నా వరస బాగులేకపోవడానికి.....”
 “మీరు ఏవైనా చెబుతారా?.....నన్ను పొమ్మ బ్బారా?.....అవతల బోలెడు వసుంది నాకు.....”
 “ఏది, నిర్మల ఏది?.....”
 “ఇంకొకసమేనా యీ గొడవంతా.....ఎక్కడికో సీకారుకో సినిమాకో వెళ్లి వుంటుంది.”
 “ఎవడితో వెళ్లింది?... ఎవడితో వెళ్లిందే?”
 కోపంగా అడిగారు రావుగారు. తెల్లబోయిపోసింది జానకమ్మ.
 “ఏమిటంటే!”

“నీ కులు పిల్లలవంగతి ఏమైనా తెలుస్తూందా? ఎంతసేపూ వంటింట్లోపడి చావడమేగాని... పిల్లల వంగతి ఏమైనా తెలుస్తూందే నీ కులు? మంచి చెడ్డా ఏమైనా చూస్తున్నారా?”
 “ఏమిటయిందో చెప్పకుండా ఏమిటి గొడవా మీరూనా!” విరాళువడింది జానకమ్మ.
 “ఏమిటంకా చెప్పడం!.....అది.....నీ కూతురు అడ్డవైనవాడితో ఏ రోడ్డుమీద చూసినా, ఏ పార్కులో చూసినా.....ఏ సినిమాలో చూసినా కనిపిస్తూందని పూరంధరికి తెలిసినా నీకు, నాకు తెలిసేందే?.....ఎప్పుడు వెడుతుందో, ఎప్పుడు వస్తూందో, ఎక్కడికి వెళ్లిందో..... ఏంచేస్తుందో నీవేమయినా చూస్తున్నారా?.....వేసంటే ఆఫీసులో ఏద్యేవాడిని..... యింటోళ్లండే నీవేనాచూస్తున్నారా దాని వంగతి.....అది అలా విచ్చలవిడిగా తిరుగుతున్నా చూస్తూ ఏం అడగకుండా కళ్లు మూసుకుని పూరుకున్నారా?.....మూడు నెలలనించి జరుగుతున్న యీ భాగోతం యివాళ దాకా నాకు తెలియలేదు.... ఆ శంకరంగారు చెబుతూంటే ... నా వళ్లు చచ్చిపోయింది.....పెళ్లిడు కొచ్చినప్పటికీ అలా రోడ్లమ్మలు... ఏ దొర్బాగొడ్డితోపడితే

ఆ దొర్బాగొడ్డిలో తిరుగుతూంటే యింక దానికే పెళ్లి ఎలా అవుతుందే!.....”
 “ఎందుకంటే అలా చిందులు త్రొక్కుతున్నారు. దొర్బాగొడ్డిలలో ఎందుకు తిరుగుతుంది!..... అడ్డమయిన వాళ్లతో తిరగనిస్తానా..... నాకా మాత్రం తెలియదనుకున్నారా?” నిబ్బరంగా చెబుతున్న జానకమ్మవంక తెల్లబోయిపోతారు రావుగారు.
 “ఏమిటి!.....అయితే నీకు తెలుసన్నమాట! అదిలా తిరుగుతున్నట్లు నీకు తెలిసే పూరుకున్నావుటే! దానికి బుద్ధిలేకపోతే నీకూ, బుద్ధిలేకపోయిందా?.....అన్న! పెళ్లిడు కొచ్చినప్పటికీ అలా తిరుగుతూంటే చూస్తూ పూరుకోవడానికి నీ బుద్ధి గడ్డితిందే!” కోపం పట్ట లేకపోయారు రావుగారు.
 “నా బుద్ధి గడ్డితివలేదు.....నిక్షేపంలా వుంది. కాబట్టి పూరుకున్నా!... మీ మాత్రం మంచి చెడ్డా నాకు తెలియవనుకున్నారా?.....అడ్డమయిన వాళ్లలో మీ తిరగడంలేదు అది.....నిక్షేపంలాంటి కుర్రాడితో, నెలకే ఇరువందలు తెచ్చుకునే రాజాలాంటి అబ్బాయితో తిరుగుతూంది!”
 “వాడెవడైతేనే? ఎన్ని వందలు తెచ్చుకుంటే మనకేమిటే, వరాయి మగవాడితో యీదొచ్చినప్పటికీ తిరగనిస్తానా?.....నాడేం నీ అల్లుడా?..... అలా విహారాలుచేస్తూంటే చూస్తూ నంతోసింపడానికి.....!”
 “అ.....అల్లుడు కాకపోయినా..... కాబోయే అల్లుడుగాబట్టి పూరుకున్నాను. లేకపోతే పూరుకుంటానేమిటి చూస్తూ.....!”
 “ఎవడేవాడు..... ఆ కాబోయే అల్లుడెవడే! .... ఏమిటి తల్లీ, కూతుళ్లు యిద్దరూ కలసి ఏం నాలుకం అడుతున్నారు! ....ఇంట్లో మగవాడిని వున్నానని కూడ మరచిపోయి, ఇద్దరూ ఎవరికి వారే పెద్దలయి పోయారా?.....నీ కూతుర్ని పెళ్లాడు తానని చెప్పాడే వాడు?..... యీ బుద్ధి దానికి పుట్టిందా?” భార్య ధోరణి విపరీతమైన కోపం తెప్పించింది రావుగారికి.
 “ఎవరికి పుట్టే వీం..... మంచి బుద్ధే పుట్టింది గాని చెడు బుద్ధేంగాదా..... నిక్షేపంలాంటి అల్లుడు రాబోతూంటే, కొంచెమునిగినట్లు అలా రాద్ధాంతం చేస్తున్నారేమిటి?”
 “నీకేం మతివుందా? పోయిందా? అల్లుడంట్లావు.....అవబోతాడంటావు, నీ కూతుర్ని చేసుకుంటానని నీతో వచ్చి చెప్పాడా?.....”
 “చెప్పలేదు యింకా, చెబుతాడు.”
 “నీ కెలా తెలుసు?... ఏమిటే యీభాగోతం!..”
 “అలా అడగండి చెబుతాను!..... ఎందుకు చేసుకోదు మన అమ్మాయిని. మన అమ్మాయికి ఏం లోటు.....చదువుతక్కువా, అందం తక్కువా? మూడు నెలలనించి అమ్మాయి, ఆ అబ్బాయి చక్కగా నిలకా గోరింకల్లా, బంటగా తిరుగుతూ, ఒక రోడ్లకరు ప్రేమించుకున్నారు.....రేపే, మాపో పెళ్లి కూడ చేసుకుంటారు. కట్నాలు కానుకలు అక్కరలేకుండా దాని పెళ్లి అదే చేసుకుంటుంది.....”
 “ఏమిటే నీ కాదైర్లం.....చేసుకుంటాడని దావులా విచ్చలవిడిగా తిరగనిస్తావు.....తరువాత చేసుకోవంటే ఏంచేస్తావే?”

“అదేం వంకరా అంటే.....వీదో అన్నాడు మీలాంటవాడే గావోలు, అతనిలాంటి దగాకోరు బాదు.....అల్లర చిల్లరవాడుగాదూ.... పెద్ద మనిషి, ఉద్యోగస్తుడు, యిద్దరూ యీ మూడువెల వింది ఎంతో అన్యోన్యంగా తిరుగుతున్నారు. ఒక రంటే ఒకరికి ఎంతో యిష్టం! యింతదాకా వచ్చాక ఎందుకు చేసుకోడు!”

“అయితే యిదంతా వీ వన్నాగమేనా?..... దానిలో చెప్పింది వీవేలే?” తెల్లబోతూ ఆశ్చర్యంగా మాశారు రావుగారు.

“అ.....నేనే చెప్పాను.....నే వప్పుకుంటేనే అదలా తిరుగుతూంది అతనితో. అమ్మపెట్టా పెట్టదు అడుక్కుతినానియడంటే ఎలాగే సాటి కేళ్ళ మీద పడుతున్నాయి. యింతవరకు మీరు పెళ్లి చేయలేకపోయారు.....దానంతట దానిని వదిలితే అదే తెచ్చుకుంటుంది మొగుడిని!.....మన వంతు రెండే అక్షింతలు చల్లడమే!.....దమ్మిడికట్టుం లేకుండా పని జరిగిపోతుంది.....” ధీమాగా అంది జానకమ్మ.

“వోసీ, వీ అసాధ్యంకూలా! ఎంత దానివే!..... మూటమాత్రమేనా నాతో చెప్పకుండా ఇద్దరూ యింత నాటకం ఆడుతారా?”

“అ.....చేసితే చేసే నిర్వాకం ఏమిటి? అడ్డు పుల్లలు వేయడమేగా! అంక్షల పెట్టడమేగా!” మూతి తిప్పింది జానకమ్మ.

“అయితే పప్పుడో యిద్దరూ పెళ్లాడుతారని.... ముందే యిద్దరూ యిలా తిరుగుతూంటే లోకం ఏమనుకుంటుందే!.....”

“అ.....లోకం!.....మరేం పనిపాలులేని లోకం అను కోడానికే! మన తిప్పలు మనం వడతాము..... అన్నీ తెక్కచేస్తూ కూర్చుంటే ఎలా?.....మీరు ఐదేళ్ళుగా సాధించలేని పని అది ఐదు వెలలో సాధించు కొస్తుంది.....ఇంకో వెలలో రాజాలంటే అల్లడు వస్తాడూ చూస్తూండండి.....” ముసీ ముసీ వప్పులు వచ్చింది జానకమ్మ.

“అయితే.....యీ తెలివితేటలు..... యీ బుద్ధి నీకెలా పుట్టింది? యింత బుర్ర యీ ఆలోచనా నీదేనా!.....”

“పూర్తిగా నాది కాదనుకోండి.....అమధ్య వీదో సత్రకతో ఒక కథ చదివాను.....యిలాగే కట్నాలు కానుకలు యీయలేక ఆడమ్మ పెళ్లి చేయలేక పోతాడు అఖండ్రే.....ఆ అమ్మాయి కాస్త బాగా వదువుకున్న అమ్మాయి.....యింక యీ తల్లి దండ్రులవల్ల అయ్యేవనికాదని.....తనే దైత్యం చేసి ఒక అబ్బాయిని ప్రేమించి దమ్మిడి ఖర్చు లేకుండా రిజిస్టరు మేరేజీ చేసేసుకుంటుంది! మన అమ్మాయికి రిజిస్టరు మేరేజీవద్దు.....మనమే లక్షణంగా పెళ్లి చేసేద్దం. అమాత్రం పెళ్లి చేయ లేకపో, కట్నాలు యీయలేకపోయానా!.....” కూతురు పెళ్లి నిశ్చయం అయినట్టే మాట్లాడ పోగింది జానకమ్మ.

“నీ తెలివీ తెల్లారినట్టే వుంది.....యిదంతా కథలు చదివిన ప్రయోజకత్వహూ!.....దాగా వుంది.....కథలోలా జరుగుతే...రోజుకి ఎంతమందో పెళ్లిళ్ళు చేసేసుకుని వుండేవారు యీచాటికి..... ఋంతాచేసి ఆ అబ్బాయి కుటుంబం, కుంది చెడ్డా ఏమైతే విచారించా లోదా?.....”

“వోవో!..... అలా నంగలి మీరు చెప్పిలో!..... బాళ్ళ బంట్లోతుద్దారా అన్నీ నంగలులా రాబట్టే.... ముందడుగువేశాను.....”

“అయితే యింతకీ నిర్మలకీ, అతనికీ పరిచయం ఎలా అయిందే!.....” కుతూహలం అవుకోలేక అడిగారు రావుగారు.

“పరిచయం ఏమిటండీ... ..ఆ వయసులో బాళ్ళకీ ఒకరినొకరు ప్రేమించుకోదానికి పరిచయం ఉండాలేమిటి? ఆ అబ్బాయి రెండు మూడు సార్లు .....మన నిర్మలవైపు చూడడం గమనించాను నేను.....మన నిర్మల కూడ అత నా యింట్లోకి వచ్చిందగ్గరనింది వీధులో తారట్లాడడం,.... ఆ కిటికీముండా కూర్చోవడం...ఇద్దరూ వాలుచూపులు చూసుకోవడం అన్నీ కనిపెట్టాను..”

“కనిపెట్టి గాం వెళ్ళావ్వుమాట!”

“మరేమిటనుకున్నారు!.....మొదట్లో అమ్మాయి ఏవో వున్నకాలు తెప్పించుకునేది పనిమనిషిద్వారా!... తరువాత ఇద్దరూ ఒకరి నొకరు చూసుకుని వచ్చు కోవడం కళ్ళతో మాట్లాడుకోవడం అన్నీ గమనించి... వండగానూ అతనికీ సాపం వంటివివాదాని పిండి వంటలు వంపించాను బాళ్ళ బంట్లోతువేత. .... ఆ అబ్బాయి నంతోపడే నన్ను చూసి నమస్కారం చేశాడు. తర్వాత దాని పుట్టింకోజాన అతనిని మన యింటికి అమ్మాయివేత టికి రమ్మని చీటి రాసి వంపించాను. అతను వచ్చాడు. ఇద్దరూ .... ఎంతో చక్కగా మాట్లాడుకున్నారు.....యిద్దరీ సినిమాకి వంపించాను.....యింక ఏముంది.....అప్పటి వింది యిద్దరూ.....ప్రేమించుకున్నారు.... వాళ్లిద్దరూ తిరుగుతూంటే నేనే అడ్డుపెట్టలేదు..... రోసో, మాపో పెళ్లిచేసుకుని మనభారం తగ్గిస్తారు...”

“బాగానేవుంది వరన.....యింట్లోపున్న నాతో ఒక్క ముక్క అయినా చెప్పకుండా యింతనాటకం అడుతున్నావా?.....”

“చెప్పదామనుకున్నాను.....వాళ్ళు నిశ్చయం చేసు కున్నాక చెప్పవ్వని వూరుకున్నాను....”

“ఆ నిశ్చయం ఎప్పుడో జరిగేవరకు.....వూరండ రికి ఏమని నమాధానం చెప్పడమే.....నాకేం వచ్చలేదీ వ్యవహారం!”

“అదిగో, మిమ్మల్నిచూస్తే నాకుండుకే మంట!.. మీరు పెళ్లి చేయలేరు. వేసుకునేదానిని చేసుకో నీయరు.....ఒక్కవెలరోజులు కళ్ళుమూసుకు వూరు కుంటే వరి. అన్నీ చక్కబడతాయి. యీలోపల అనేవాళ్ళని అననీండీ, పట్టించుకోకండీ”

“ఏమో!..... మీ తల్లి కూతుళ్ళు యిద్దరూ ఏం చేసుకుంటారో చేసుకోండి .... నాకేం తెలి యదు.....తరువాత ఏదైనా అయితే మాత్రం పూరుకును.....ఆ.....!”

“అ..అలా మీరురుకోండి! .... అంతే చాలు!.....కూతురి పెళ్లి చేసినంత వం.....!”

“ఏమీ!..... వీ కూతురి పెళ్లి ఎందకా వచ్చింది?”..... అప్పుడే నెలరోజుయింది చెప్పే దిచ్చి?..... ఐదోరాజు యింకా ఎక్కువైతే యిల్లె వుంది!.....వూలో తలెత్తుకు తిలగాలా వద్ద నేను. ప్రతివాళ్ళ గువరసలాడడమే!..... ఎంతగా చెప్పు కోవడమే!.....నన్ను ప్రతిబియ్యలేమిటి ఇద్దరూ తని!.....వ్రతం వం.....మీ కూతురు ప్రతాప

ఋంకరాలు....వాళ్లిద్దరీ అయీమితే పెళ్లి అబ్బాయి చేసుకుని, తర్వాత ఏడవమను.....”

“బాగుండండి మీవరన!..... వేసుకుంటా బాళ్ళ, మీకెంబూ తొండరీ!..... పెళ్లింటే నిమిషాలమీద నిశ్చయించు కుంటారా?.... ఇద్దరూ బాగా నవ్విపాతు లవ్వులా?..... బాళ్ళ స్నేహం బంధదాలా?..... లేకపోతే ముందురోజే పెళ్లిమాటలు ఆడేసుకుంటారా?..... బాళ్ళ బాళ్ళని అడిగడం మంచి చెడ్డా చూసుకోవద్దా అతను మాత్రం.....”

“అనలు..... యింతకీ..... పెళ్లి చేసుకుంటా నని అచ్చితంగా చెప్పినట్టేనా!”

“చెప్పలేదు యింకా..... వీదీ అమ్మాయిని నెమ్మదిగా అడగమని చెప్పాను నిన్ననే, చేసుకుంటా డండి..... అమ్మాయంటే ఎంత ప్రేమోతెలుసో! అమ్మాయి పుట్టింకోజాన చక్కని వున్నకం వ్రతంబో చేశాడు. మొన్న వండక్కి అరవై రూపాయల చీర బహుమతి యిచ్చాడు. యిదంతా ఇష్టంలేక పోతే ఎందుకు చేస్తాడు...!”

“ఏమో యిదంతా నాకేం నచ్చలేదు, నాకే నంగలి తోళ్ళు చెప్పాలి వారం రోజుల్లో, వీవే అడుగు తాపో, నీ కూతురే అడుగుతుందో అదంతా నాకూ తెలియదు. నాకు ఏకబురు నిశ్చయంగా వారం రోజుల్లో చెప్పండి. యీ వ్యవహారం వూరు కుంటూంటే చాల దూరమే వెళుతుంది.... ఏదో పీకల మీదకే తెచ్చేట్లున్నారు; యిద్దరూ కలసి.

“ఏమిటండీ..... మీ అనుమానాలు మీరూను..... అన్నింటికీ తొందరే..... రోసో అడగమంటాట దాన్ని.....”

“ఏదో ఏడవండి..... తొందరగా మాత్రం యీ సంగతేదో తేలాలి!”

* * *
“ఏమండీ... .. మీనోకసారి ఆ గోపాలరావుతో మాట్లాడిరావాలి!”

“నీ గోపాలరావు?”

“లండే..... అతనే..... మన నిర్మల స్నేహి తుడు గోపాల్ తో మాట్లాడండి వెళ్లి!”

“నేనా?..... నేనందుకు మాట్లాడ్డం!” ఆశ్చర్యంగా మాశారు రావుగారు భార్యవైపు.

“బావుండి, ఎందుకేమిటండీ,..... మీకూతురి పెళ్లిసంగతి మీరు కాకపోతే ఎవరు మాట్లాడు తారు?”

“ఏం ఏమయింది?..... నేను మాట్లాడమనీత అవసరం ఏమీ ఏచ్చింది? నేను మాట్లాడడం, నేను పుంచి చెడ్డా ఏం చూడక్కర లేదాగా!..... అన్నీ వీ కూతురే నిశ్చయించుకుంటుండేమో!”

“బాగుంది అలా అంటే ఎలాగండీ.....!”

“ఏమిటే బాగుండక పోవడం, వీవు, ఏకూతురూ కలసి రాజాలంటి అల్లెట్టి తెన్నరేమో, ఏమ యింది?..... ఏం చేసుకోవూ సామ్యంనాదా ఏమిటి?”

“ఏమిటండీ ఆ అవశకునం మాటలూ మీరూమీ; ఎందుకు చేసుకోనంటాడు ....”

“మఱలాతే నెళ్లి అడగడ మొంటుకీ..... నిర్మల అడిగిందా? ఏమన్నాడు?”

“అ..... ఇప్పుడే అడిగిందంటే..... ఇదివరకే రెండు చూసుకున్నా చూచాయగా అడిగితే ‘కూర్చా మూడం..... చేసుకుండా తొందరే’ అని వాళ్ళోడట్టి..... దిన్నను అడిగితే..... చేసుకో

వస్తువు..... అని ఏవంగలి వరిగా చెప్పుకుండా తాటకడలు....."

"అయింది..... వేసమకున్నంతా అయింది..... చెవితే విన్నావుటే..... చెసుకుంటాడని దాన్నిలా విచ్చువిడిగా తిరగవిచ్చావు, మహా తెలివితేటలు ఏకే వున్నట్లు. అతనికి కూతురిని చూపించి వలలో వేసుకుందామనుకున్నావు..... నీసీటి తెలివితేటలు అవతలి వారికి లేవనుకున్నావు..... ఏం యిప్పుడు ఏం చేస్తావు? వాడు చేసుకోవంటే..... చేసుకోవ: సామ్యంలే వీవు, నీ కూతురు ఏం చేస్తారే....."

"అబ్బబ్బ..... వుండండి..... అప్పుడే వీదో కొంత మునిగి పోయినట్లు అలా అరుస్తారెందుకు!"

"ఇంకా ఏంకోంప మునగాలని నీ ఉద్దేశం..... యిది చాలదే..... యిప్పుడు దాన్ని అతను చేసుకో వంటే దాని గతమీటే..... యింక యీ జన్మలో దాన్ని ఎవరైనా పెళ్లాడుతారా?....."

"కాస్త చెప్పిన మాట వివకుండా ఎందుకంటే అలా రాద్ధాంతం చేస్తారు! అతనేం యింకా చేసుకో యి చెప్పలేదు, చేసుకుంటానని చెప్పలేదు..... అది చిన్నదీ, మంచి చెడ్డా ఎలా అడగాలో దానికేం తెలుస్తుంది..... పెద్దవాళ్ళం మనం సుండగా అదేం మాట్లాడుతుంది?..... కాస్త మీరెళ్ళి అత నితో మాట్లాడి..... అవలు అతని అభిప్రాయం ఏమిటో తెలుసుకురండి..... వాళ్ళ వాళ్ళకీ రాయ మంటాడో ఏమిటో అడిగిరండి....."

"ఏం యిప్పుడు నా సహాయం కావల్సి వచ్చిందా? కుండు నన్నడిగే చేసారా మీరిద్దరూ, యీరోజు వేరడిగి రావడానికి. వెళ్ళు..... వీచే వెళ్ళి రిం మాట్లాడుతావో మాట్లాడి..... కూతురి వెళ్ళి వెయ్యి ..... వేళ్ళను....."

వల

"అలా అంటే ఎలాగండి, .. మగవారు మీరు సుండగా నేనెలా మాట్లాడుతాను! ఏం బాగుంటుంది! అలా కోపం తెచ్చుకుంటే ఎలా?..... మన పిల్ల మంచిచెడ్డలు మనం చూడకపోతే ఎలా?"

"అవో..... హో..... ఏం చక్కగా చెప్పావు? ఇదివరకు ధీమాగా చెప్పిన కబుర్లు అన్నీ ఏమయి పోయాయి!..... వేసూరుకుంటే చాలు.... వెళ్ళయి పోతుండన్నావు!..... వూరికే అన్నారా 'అడపెత్తనం మంగలి వైద్యం'అని..... చేసావు నిర్వాకం....."

"చాలైంది ఏంవెప్పుతారు గావి..... వెళ్ళి మాట్లాడిరండి,.... బహుశా పెద్దవాళ్ళు మీరేం అడగలేదనే అతనలా అనివుంటాడు....."

"యిది పెద్దవాళ్ళు చేసే వెళ్ళి కాదుగా?...."

"బాబూ మికోవనుస్కారం..... ఏదో పొరపాటయింది..... లెవలేసుకుంటాను, వెళ్ళి అడిగి రండి"..... గర్భంగా తలెత్తి చూశారు రావుగారు.

* * *
"ఏమంటే..... ఏమన్నాడంటే అతను?" వాడి పోయిన సహాయంతో వచ్చిన భర్తని అడుద్దగా అడిగింది జానకమ్మ. భార్యవంక ఉరిమి చూశారు రావుగారు.

"ఏమవుతుంది పేకాడ్డం..... వే ముందే చెప్పాను..... వాకు తెలుసు యీ వ్యవహారం అంతా! పెద్ద తెలివితేటలు వీలేవున్నాయని..... అబ్బయింది వలలో వేసుకుని..... డబ్బుడి కట్టుంలేకుండా వెళ్ళి చేసేద్దాం అనుకున్నావు..... అనుకుని ఎప్పులో కాలేకావు!..... యింక యిప్పుడు ఏంచేస్తావు?...."

యీవూరో యింక వేసు తలెత్తుకు తిరిగి తాచాతు పోయింది..... దానికి యీ జన్మకే వెళ్ళయ్యే గీత తప్పింది. ఏదవండి యిద్దరూ కలసి....." తీక్షణంగా చూస్తున్న భర్త చూపులలో భయపడింది కలవరనడుతుూ "ఏం జరిగిందంటే అవలు..... నిమన్నాడు అతను, చేసుకోవన్నాడా?....."

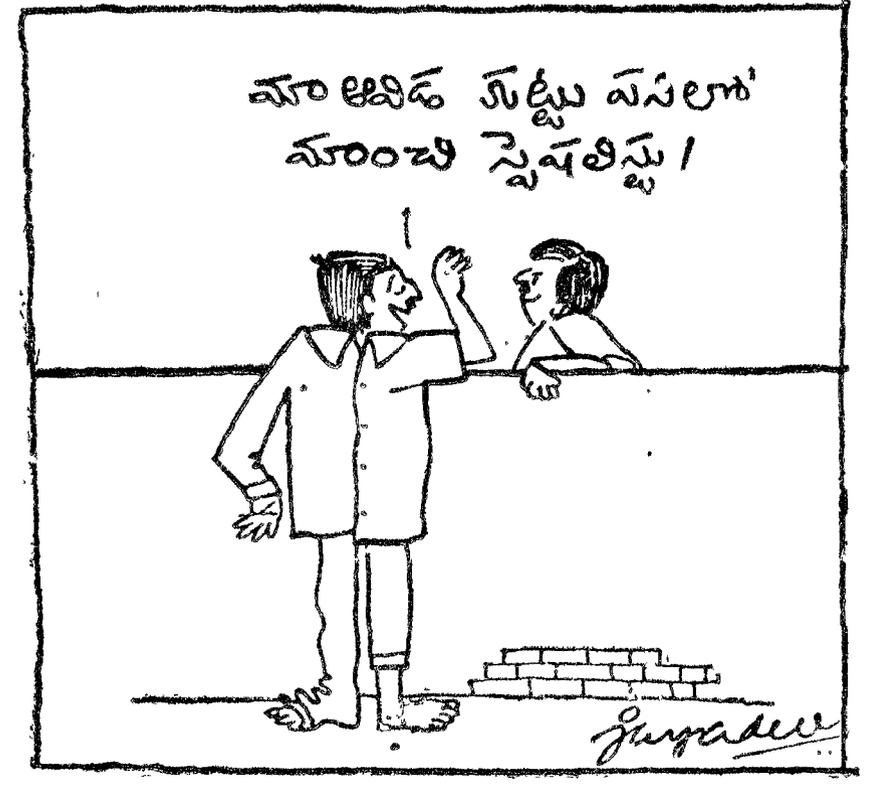
"అ..... లేకపోతో..... ఎగిరి గింటేనే వీకూతురు పాటింది యింకెవరూ దొరకరని వెంటనే చేసేసు కుంటాడమనుకున్నావా?..... చేసుకోను పొమ్మన్నాడు..... నేనేం వెళ్ళి చేసుకుంటానని మీలో చెప్పినా అని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు..... మీరు పొరపడి అలా అర్థం చేసుకోవడం నాతప్పి అన్నాడు! అవలు మీకు ఆ అభిప్రాయం ఎలా కలిగింది..... నేనెప్పుడూ అనలేదే! అని అభ్యర్థించాడు..."

"అయితే..... అలా వెళ్ళిదు పిల్లతో,..... ఎదుసాచ్చిన పిల్లతో..... ఎందుకు తిరిగిండు..... ఎందుకు దానికి ప్రజంట్టు అని పంపాడు....." కోపంతో జానకమ్మ నూటలు తడబడ్డాయి.

"అడిగా అదీ అడిగా! నేనేం మీ అమ్మాయిని నాలో తిరగనువి కోరలేదు... నాతో స్నేహం చెయ్యమని అంతకుంటే అడగలేదు..... ఆ అమ్మాయి యంతట ఆ అమ్మాయే నాతో మాటలు ఆరం బించి వివరయం చేసుకుంది..... నన్ను ఆకరింక దానికి న్రయత్నించింది..... కోరి ఆ అమ్మాయి యంతట అమె వస్తూంటే నాకేం పోయిందని తిరిగారు .. నుగిచాడిని, ఆపేకి లేని అభ్యంతరం నాకేంవుంటుంది..... స్నేహంగా వున్నామని ఏవో సందర్భంలో చిన్న ప్రజంట్టు యిచ్చాను. కలసి తిరిగినంత మాత్రాన పెళ్లాడాలని ఎక్కడైవా వుండా?..... అనెని అలా స్నేహ్యగా ఎదండం మీతప్పి? లేక నేను నిర్బలతో తిరగడం తప్పం టారా, మీకులేని అభ్యంతరం వాకెండుకుండాలో" అన్నాడు. అనవలసినదంతా ధీమాగా మొహం మీదే అన్నాడు....."

"అంటూంటే మీరెలా వూరుకున్నారంటే..... మొహం కాలక..... పెద్దమనిషి, ఉద్యోగిస్తుడు నాలుగు నెలలు తిరిగి యిప్పుడు లేదంటాడా? ... మొహం నలుగిరి ముందూ యీద్యకుండా మీరెలా వూరుకున్నారు. అవలు బిమ్మల్లావాలి, గట్టిగా నాలుగూ అడిగికుండా వూరు...."

"వోరూయో!....." కోపంతో హుంకరించారు రావుగారు..... "అట్టే వేలకు..... చేసిన నిర్వాకం చాలక..... పైగా నామీద ఎదుతున్నావా..... నాలో చెప్పకుండా చెయ్యకుండా..... ఇద్దరూ కలసి తెలివితేటలనుకుని చెడవని చేసి, యింకా వోరు నూముకు వూరుకోక నన్నంటావా?.....ముందు నా నలవో అడిగి చేసావా?..... అవలు నాలో చేసేతే యింతదూరం వచ్చేదా వ్యవహారం!..... అడగలేదట! ఏం అడుగుతాను?.... నీ మొహం వెట్టుకు అడుగు తాను..... అతనన్న దానిలో ఏం తప్పవుండని అడుగుతాను..... తప్పి ఎవరో వుండుకువీ పైగా అతన్నేం అనిమంటావు? నీ కూతుర్ని అతనితో తిరిగడానికి సంపించమని అతనిచ్చి నిన్నడిగాడా? ... నీ కూతుర్ని పెళ్లాడుతానని ఏకే మాట యిచ్చి వెళువం చేశాడా? .. ఏమని అడగమన్నావు?....."

చేసిన పనికి నోరు మూసుకుని వుండకుండా యింకా పలుకుతున్నావు?....." అనేకంగా అంటున్న భర్త వంక తప్పుచేసిన దానిలా చూసి తలదించుకుంది..

"అదేదీ ..... ఆ నిర్మల ఏదీ?..... వుత్త పికార్లలోనే సరి వున్నాదా? లేక యింకా పైకి వెళ్లినా యిద్దరి స్నేహం..... అతనికేం మగ వాడు..... ఏదన్నా జరిగితే..... దీని గతేమిటి?..... మనం ఎలా మొహం ఎత్తుకు తిరుగుతాం..... యిప్పటికే నలుగురి నోళ్లలో పడ్డాం..... ఏదో వుత్త స్నేహం అయితే వరవాలేదు..... దాన్నడుగు అనలు వీచరిగిందో వాళ్ల సుధ్య..... కనుక్కు ఏడు!" విసుగంతా మొహం మీదే చూపించారు రావుగారు.

"ఇకనేనా జాగ్రత్తగా వుండి ఏడవండి..... అతి తెలివితేటలకిపోక..... జరిగింది చాలు..... యిక మళ్ళీ అది గడవదాటి బైటకీ వెళ్లినట్లు తెలిసిందో ముందు నీవని వడతా జాగ్రత్త!.....అ!"

* * *

"ఏమంటి... ఏమంటి....." దాదాపు ఏడుపు గొంతులో అన్న జానకమ్మ వంక చూశారు రావుగారు. "ఏమంటి....." వణికి గొంతుతో అంటున్న భార్యవంక చిరాగ్గా చూశాడు. "ఏం కొంప ముని గిందని అలా ఏడుపుమొహం పెట్టావు!" "కొంపే మునిగిందంటే....." "ఏమిటే అదీ!" "ఏం చెప్పమంటారు?.... భర్తా!.... నిర్మల కొంప ముంచిందంటే....." "అ!....."

"అవునంటి..... పదిహేను రోజులనించి దాని కరణ వాకు అనుమానంగానే వుంది..... యివాళవో అనుమానం తీరిపోయింది..... కొంప ముంచిం దంటి..... యింతి పని చేస్తుండనుకోలేదు..... యిప్పుడెలాగిందీ..... వాకు కాళ్ళు చేతులు అడ్డం లేదు..... ఎలాగంటి....."

"ఎలాగింటి..... సిగ్గు లేకుండా యింకా అడుగు తున్నావు?..... యీ సలహా దాన్ని వూరిమీడ పదిలే ముందు అడిగేవుటే..... అలా అయిపోయాక వా సలహా కావల్సి వచ్చిందా?....."

"అసలే ఏడుస్తూంటే యింకా ఎంతుకంటే మీ దెప్పుళ్లు..... మన దెబ్బలాటకేంగావి..... ముందు దారి చూడండి...అది ఒకటే ఏడు స్తూంది ... ఏం తీడిగినా చెప్పుడు..... ఏదో మామూలుగా నీనిమాటకీ పికార్లకీ తిరగమన్నామ కాని, యిలా వట్లపై తెలియకుండా పీకలమీదకీ తెచ్చుకో వనలేదు..... జాగ్రత్తగా వుండమని మరి మరి చెప్పాను....."

"చాల్సే..... యింకా నమర్చించుకోంటున్నావు. చేసిన తప్పు వస్తుకోకుండా, జాగ్రత్తగా వుండమని చెప్పి వంపిందట ..... వయసుతో వున్న యిద్దర్నీ వ్యేక్తంగా తిరిగిరమ్మనివంపి..... జాగ్రత్తగా వుండమని చెప్పిందిట!....." వట్ల కొరికారు రావు గారు.

"ముందు ఏదో చెయ్యండి..... తరువాత నీవ కాళంగా మనం దెబ్బలాడుకుందాం..... ముందు

ఆ గోపిల్ దగ్గరకీ వెళ్లి చేతులు గేలు వు కానీ బ్రతిమిలాడండి..... నం ద్వోక త వప్పించి రండి.....అంతగా అంత వస్తుకోకపోతే... ఏ దాక్తురుకో చూపించి ఏదో దాట డండి... నలుగురికీ తెలిసే మన కరువు బయట నుండి ఏదన్నా చెయ్యండి! ....."

"హూ ..... యింకా మనకు వరువకటి మిగిలిం దేమిటి? ఏనాడో పోయింది.... యిప్పుడింక ఆ మిగి లింది కూడ పూర్తిగా పోతుంది!..... భర్తా!..... ఏ మొహం పెట్టుకు అడగను మళ్ళీ వెళ్ళి..... పాడి కాళ్ళు వట్లుకు బ్రతిమిలాడే భర్తా తెచ్చారు తల్లి కూతుళ్ళిద్దరూ కలసి...."

"అలా అంటే ఎలా చెప్పండి....."

"నీ కూతుర్ని వంపించకూడదే!..... అది పతిలే దాని పరిస్థితి చూసి జాలినడైనా వచ్చుకుంటా డేమా!....."

"మీకంటే ముందేచేసా అవని!..... నిన్ను వంపించాను..... దీని మొహంచూసి అతను కరణక పోగా... ఎంతో భృణీకారంగా మాలూడట...."

"అయిందీ, అయితే నే వెళ్లిమాత్రం ఏమి చెయ్యమి!....."

"మీకు చెప్పినరీకీ....." జానకమ్మ మాటలు వోట్లోనే వుండిపోయాయి, గేలు తెరచుకుని వస్తున్న గోపాలరావు బంట్లోతుని చూసి.....

"బాబుగారు మాకీఉత్తరం యాయమన్నా రండి!" బంట్లోతు ఉత్తరం అందించాడు.

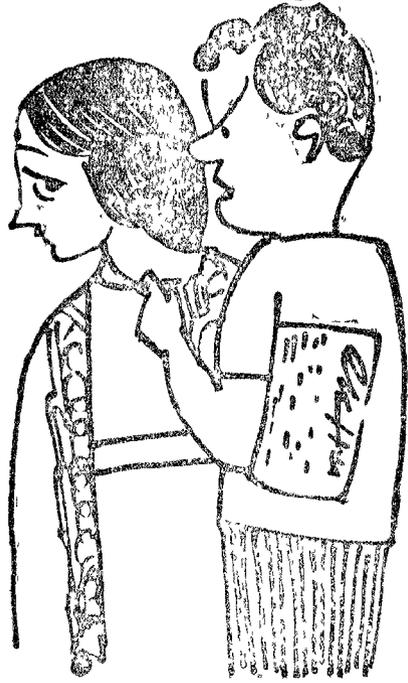
"ఇంకా ఏం ఉత్తరాలు మిగిలాయి జాబూ..... కొంప ముంచింది యింకా చాలలేదనా..... యింకా ఉత్తరాలు వత్తరాలు....." రుప్ రుప్లాడుతూ గుట్టెర్యంగా అంది జానకమ్మ. తన పని అయి న్నయిందన్నట్లు వెళ్లిపోయాడు బంట్లోతు. "ఏమిటంటి ఆ ఉత్తరం, మీకా?..... నిర్మలకా? ఏం రాకాడు మహానుభావుడు....."

"ఏమో, చదవనీ!".....

"శ్రీ రావుగారికి, ఉత్తరం ఏమని మొదలుపెట్టాలో తెలియడం లేదు. ఈ జరిగిన వాటకంలో మాప్రాత విమిటో వాకు తెలియనే, మాకేమిని ఉత్తరం రాయాలో అంటు బట్టడం లేదు..... యీ జరిగిన దానిలో మిగిలినయిం బహుకా వుండి వుండదని పూహి స్తున్నాను.....

ఈ కాలంలో అడవిలో పెళ్ళి తల్లిదండ్రులకు ఒక నమస్యగా తయారయ్యాయని వాకు తెలుసు!... చదువు, కాస్తో, కూస్తో అందం వున్నా కన్నులు గుమ్మరించే తక్కిలేక.... ఎండరో కష్టంగా చాలా కాలం వుండిపోయి తల్లిదండ్రుల గుండెలమీద మంచటిగా తయారవుతున్నారని ఎరుగుదును! యీ కనుస్యని కాస్త మలభంగా పరిష్కరించడానికీ యీ సుధ్య ఒక క్రోత్తి వుంత త్రోక్కిపట్టు నంటు వ్తాను..... కాస్త చదువుకున్న యువతులు తమిట తలు లామీ ముందడుగుమీ వరావ్వేమీ నిగించి... వచ్చిన వారిని ఎప్పుకుని వారిని అక్కర్లించి ప్రేమా

మహానుభావ తల్లిలర్ని జోకెట్ కి ముందు సందేల పెట్టేయి మండ్రోసి!

95W

అరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో మహిళలు

అరోగ్య సౌభాగ్యములకు **లోత్ర** ఆధారమైనది

కేసరి కుటీరం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
హౌసు నెం. 14

పిఠారామ జవరల్ డ్రాగ్స్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, సికిందరాబాద్, మద్యం విక్రయం, సికిందరాబాద్, మద్యం విక్రయం, సికిందరాబాద్

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల సెట్టు రు. 5-50.

- (1) కౌక్కుకళాశ్రవణం (2) ముద్రాగత
- (3) మంటన వద్దలులు, (4) 84 అవసరములు, (5) రహస్యపోట్ ఆల్బం, ఒక్కొక్క పుస్తకం రు. 2/-, పోస్టేజీ, ప్యాకింగ్ అవసరం. ఇంగ్లీషులో వ్రాసినది.

SULEKHA TRADERS,
WAT-7) Beat No. 13, Aligarh

3 నెలలు ఉచిత బహుమతి

అందమైన స్త్రీలకు మిక్స్డ్ మాయనమైన ఆకర్షణీయమైన డిజైనులలో రంగులలో వరిక్రొల కాక్టర్ ఆర్ట్ చీరలు వచ్చివున్నాయి. వైట్ సైజులో మాత్రమే ఉంటుంది. 1 కి రు. 11; 2 కి రు. 20; 3 కి రు. 28; 4 కి రు. 36/- లెండు లేక అంతకు ఎక్కువ చీరలుకు ఆర్డరు పంపిన వారికి క్లాజా గుడ్ల ఉచితం మీ ఆర్డరును పోస్టు పోర్ట్ ద్వారా పంపడము.

ARVIND AGENCIES (WAPT-22)
P. B. 1408, Delhi-6.

కల

వారు జరిగి, ఆ ప్రేమాయణం వ్యవహారం పట్టిగా మారుస్తున్నారు. కట్నాలు కాసుకలు అక్కడ లేకుండా నరాశ్వేషణలో కృతకత్తులవుతున్నారని తెలుస్తుంది. నహాద్వ్యగుణవో, లేక కాస్త ముఖ పరిచయంవున్న ఇటుగుపొరుగు యువకులలో కాస్త పరిచయమున్న వారితో యీ వద్దలి అవలంబించి విజయాలవుతున్నట్లు వింటున్నాం..... యిలాంటి కథలు కూడ చదివినట్లు గుర్తు..... దీనికి తల్లిదండ్రులు ముఖ్యంగా తల్లుల మద్దతు కూడ వుంటుంది. పిల్లల్ని నోవల్ గ వదిలి అభ్యాయ లని ఆకర్షిస్తే..... ఆ గారంలో ఎవరో ఒకరైనా చిక్కాకపోయి..... తరువాత తమ పని తేలిక అవు తుందని గుర్తించారు..... ప్రేమ పెళ్లికి కట్నాలు అక్కరలేదని యీ వద్దలి అవలంబిస్తున్నట్లు తెలుస్తుంది.....

అంటే కట్నాలని వేసు అమోదిస్తున్నానని కాదు!.... అలా అని అడవిల్ల అల్లిదండ్రులపట్ల వాకు సీనుభూతి లేదనిగారు!.... కాని యీ అవలంబించిన వద్దలి పరిఅయినది కాదని..... దీనివల్ల చాల ముప్పులు రావచ్చని నా వ్యక్తిగతాభి ప్రాయం!.....

నేనూ యిలాంటి వలలో చిక్కుకున్నట్లు నిర్మలలో స్నేహం అరంభించిన మొదట్లో కనిపెట్టలేక పోయాను.... నిర్మల చదువుకున్నా కాస్త అమాయకురాలు. మాటలు పెందర్లలో "యిలా నాతో తిరిగితే మీవాళ్ళ కేకలు వేయరా" అని రెండు మూడుసార్లు అడిగితే, "నీమనసని, వాళ్ళమ్మ గారూ వస్తుకుంటే అను నాతో తిరుగుతున్నట్లు చెప్పింది..... అప్పుడు గానీ నేనూ..... యీ స్నేహితుని గారానికే తిరుగుతున్నానని స్ఫురించింది..... నిజంగా నేనూ నిర్మల అందానికి అకర్షితుడనై అమెతో స్నేహం చేసుకున్నా..... నిర్మల..... మీరు యింత గడుముగా వ్యవహరించి, వస్తు అల్లుడుగా చేసుకోవాలనుకోవడం నాకు కాస్త కోపం కలిగించింది.... మీరు విక్కచ్చిగా మీ అమ్మాయిని చేసుకో నుని వచ్చి అడిగితే వెరల్తులతోరంగా వంకోపంగా అమోదించే వాడినేనో!.... దానికోసం..... యిలా దొంక తిరుగుడుగా వ్యవహరించడం..... వచ్చిలా మోసంచేసి గెలవాలను కోవడంలో నాకు పొరుషం వచ్చింది. అంతేకాక వయసులోవున్న ఆడపిల్లని వంటరిగా స్వలాభంకోసం నిరాయ మగవాడిని వమ్మి స్నేహ్యుగా వదిలిన మీమీద నాకు కాస్త తిక్కువ అభి ప్రాయమే ఏర్పడింది.....

కథలో మారినది.... విజయోనూ యిలా వ్యూహ రిస్తారని స్వానుభవం వల్లనే తెలిసింది. ఆ కథలో మారినది నేనూ యీ వలలో గ్రుడ్డిగా పడిపోకూడదని నిశ్చయించి నా జాగ్రత్తలో నేనున్నాను..... నిర్మలలో నేను ఎంత సన్నిహితంగా మెలిగినా, నిర్మల నమ్మి ఎన్నిసార్లు పెళ్లిమాట అడిగినా..... పొర పొయిన కూడా నేనున్నాడూ పెళ్లి చేసుకుంటానని మాటలులేదు! నేను నిర్మలకి ఎలాంటి భరోసా

అలాంటివోయినా..... మోసమో, ప్రేమో..... తెలివితేటలతో తెలియదు కాని..... నిర్మల చదువు పూర్తిగా సమ్మి..... వాసం అయిన అమె అమాడు కల వాకు జాలే కలిగించింది.

మోసం చేయాలన్న ఉద్దేశం నాకు కంఠో కూడ లేదు గానీ నిర్మలలో నేను అంత సన్నిహితం వయ్యను..... కేవలం మీకు పాతం నేర్పడం కోసమే..... నిర్మలలో నాపేం లేకపోయినా అతిగా సందరించాను..... మీరు, నిర్మల వ్యయంగా పెళ్లి చెయ్యం అడిగినా..... నిర్మలమాటలుగా నిరాశ రించడం కూడ కేవలం మీకు యిలాంటి పనుల వల్ల ఎంత అవర్ణం జరుగుతుందో తెలియవరక దానికే యింత దాకా వచ్చాక..... యిప్పుడు నేను నిర్మలను పెళ్ళాడనంటే మీరు చేయగలిగింది ఏమి లేదు!..... ఎవరూ కూడ నాని తప్పని అవరోపం యాడువచ్చిన పిల్లని యాభేవుగా వదిలిన మిమ్మల్నే దుయ్యబడతారు..... ఇప్పుడు నేను నిర్మలని కాదంటే అవె గతి ఏమిటి? అవె తీవ్రం ఏమవుతుంది?.... ఇవన్నీ మీరూ ఆలోచించారా?..... యిలాంటి మోస కారులు, మోసాలు, వంచనలు జరగడం అలభ్యం ఎంత మాత్రంకాదు!..... అంటే వేరొక్కడనే మంచివాడిని, నీతివరుడిని అనలేను..... కానీ..... అలా మీరు మోసపోయే అవకాశాలు వాలవున్నాయి, అలా మోసపోలే..... మీరు చేయగలిగింది ఏమీ లేదు నుమా అని చెప్పడానికే..... నేను మీకు పాతం నేర్పడానికే యింకాదురం పెళ్ళాను. నా కోరికని నిరాకరించడానికి అదే కారణం!....

యింకా యింకా మిమ్మల్ని జాగ్రహించడానికి నా మనసు వచ్చలేదు. ముఖ్యంగా నిన్ను నిర్మల స్త్రీతి మాకోక..... యింకా యింకా తెగవరకు తాడు లాగ కూడదని పింపింది..... నేను ప్రాణంగా ప్రేమించిన నిర్మల ఏదై నా తొందరపడితే..... నన్ను నేను ఎప్పుటికీ క్షమించుకోలేనని పింపింది.

యిలా అమ్మాయిలని 'ఏరే'గా చూపించి అభ్యాయిలని వలలో వేసుకుని, అల్లుట్టుగా చేసుకుండా మన వారందరికీ కూడ దానివల్ల అరగబోయే అనర్థాలని కూడ గుర్తుంచుకుని..... సరి అలాంటి వలలు వచ్చడం మంచిది అని చెప్పడమే నా ఉద్దేశం.

వీలయినంత త్వరలో మునూర్తం పెట్టిం బండి..... మావల్ల అనుమతి కూడ తీసుకున్నాను. యీ స్త్రీతిలో నిర్మలని యింకా అలా అట్టే రోజులు వుంచి రోకల దృష్టిలో సీనువడం మంచిది గాదు.

యిన్నాళ్ళు నిర్మలని, మిమ్మల్ని బాధించినందుకే క్షంతిస్తున్నా!

ఉత్తరం చదివిన రావుగారు తృప్తిగా నిట్టూర్పు విడిస్తే...అనందపు వీటివీరూ కలకలాదగా... నిర్మల వైపు చూసి...కోర్కొత్తుకుంది, తృప్తిగా జానకమ్మ.